

ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1*
DIGITAL-AGE LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS
PHEN DISTRICT UNDER UDON THANI PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 1

ศุภวรรณ ถนอมชีพ¹ และ วิชัย ประทุมไทย²

Supawan Thanomcheep¹ and Wichai Prathumthai²

วิทยาลัยพินทุบัณฑิต¹⁻²

Pichayabundit College, Thailand¹⁻²

Corresponding Author E-mail: Aiwi.1993.2536@gmail.com¹, wichaipt@gmail.com²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในอำเภอเพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำนวน 234 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 5 ด้าน ทั้งหมด 40 ข้อ มีความตรงด้านเนื้อหาเท่ากับ 0.67 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที แบบกลุ่มอิสระ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเพ็ญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล การเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่โดยภาพรวม พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการ

* Received 29 January 2026; Revised 11 February 2026; Accepted 31 March 2026

ทำงานมากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยรวมสูงกว่ากลุ่มต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มตั้งแต่ 5 - 10 ปี อย่างชัดเจน ในขณะที่ผู้ที่มีประสบการณ์กลุ่มต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 - 10 ปี มีระดับสมรรถนะดิจิทัลไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การบริหาร, เปรียบเทียบ, ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล

ABSTRACT

The objectives of this research were to: 1) study digital-age leadership among school administrators in Phen District under the Udon Thani Primary Educational Service Area Office 1, and 2) compare these leadership styles based on position, educational qualifications, and work experience. The sample consisted of 234 administrators and teachers, determined using Krejci and Morgan's table and selected through stratified random sampling. The research instrument was a 5-point Likert scale questionnaire comprising 40 items across 5 areas, featuring a content validity (IOC) of 0.67–1.00 and a reliability of 0.82. Data were analyzed using mean, standard deviation, independent t-test, and One-way ANOVA. The findings revealed that: Overall Leadership: Digital-age leadership among school administrators was at a high level. Aspect Analysis: The highest-rated aspects were digital vision and digital communications, while creating a digital culture received the lowest average score. Comparative Analysis: There were statistically significant differences ($p < .01$) in leadership levels when classified by position, education, and experience. Notably

Keywords : Administration, Comparison, Digital-age Leadership

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันขับเคลื่อนด้วยอิทธิพลของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ส่งผลให้สังคมก้าวเข้าสู่ สังคมแห่งการเรียนรู้ ที่มีเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีเป็นฐานสำคัญ ความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ ทำให้สถานการณ์ของโลกในศตวรรษที่ 21 มีลักษณะของ VUCA world ที่โลกเต็มไปด้วยความผันผวน (Volatility) เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และความไม่แน่นอน (Uncertainty) ที่ยากต่อการคาดการณ์ ผลของโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่ทำให้ประเทศต่าง ๆ เชื่อมโยงและพึ่งพากันมากขึ้น และความกำกวม (Ambiguity) ที่สะท้อนถึงสถานการณ์ซึ่งไม่ชัดเจนและสามารถ

ติความได้หลายแง่มุม ประกอบกับการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้กลายเป็นปัจจัยเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ทำให้การแข่งขันทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และผลักดันให้โลกเปลี่ยนผ่านจาก VUGA world มาสู่ BANI world ซึ่งสะท้อนถึงความเปราะบาง (Brittle) ความวิตกกังวล (Anxious) ที่เพิ่มขึ้น ความไม่เป็นเส้นตรง (Nonlinear) ที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงไม่สามารถคาดการณ์ได้ และความเข้าใจได้ยาก (Incomprehensible) (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561) จากความซับซ้อนของสถานการณ์และการผู้นำการศึกษาต้องสนับสนุนการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและนักเรียน โดยการจัดให้มีการอบรม การใช้เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ หรือการประยุกต์ใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การจัดการการเปลี่ยนแปลงในองค์กรการศึกษา ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลต้องสามารถจัดการการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสร้างความเข้าใจและยอมรับในเทคโนโลยีใหม่ๆ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นวัตกรรมจึงมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ ประเทศไทยได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายเพื่อให้ทันต่อกระแสโลก โดยรัฐบาลได้ขับเคลื่อนนโยบาย Thailand 4.0 ที่ใช้นวัตกรรมและศักยภาพของมนุษย์เป็นแกนกลางผ่านการศึกษาซึ่งมุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ การสร้างองค์ความรู้ และการพัฒนานวัตกรรม เพื่อให้คนไทยในอนาคตมีความรู้รอบด้าน มีสุขภาวะที่ดี มีจิตสาธารณะ รักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ทั้งการคิดวิเคราะห์ การสร้างสรรค์ และการเป็นนวัตกรรม (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ, 2560) นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านดิจิทัล (Digital Strategy) เพื่อขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ทำให้ผู้นำองค์กรในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีความเข้าใจในทิศทางการพัฒนาของประเทศ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ และต้องตระหนักถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงกฎหมายที่กำกับและส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อสร้างการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต

กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ 2567 ในด้านการพัฒนาระบบราชการและการบริหารภาครัฐยุคดิจิทัล ด้วยการขับเคลื่อนการพัฒนาระบบราชการด้วยนวัตกรรมและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นกลไกในการดำเนินงาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2567) ใช้ในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพสูงสุด ประหยัดและได้ผลลัพธ์ที่คุ้มค่า ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญทางด้านนวัตกรรมที่แปลกใหม่เพื่อนำมาพัฒนาการบริหารงานและยกระดับผลงานของสถานศึกษา นวัตกรรมถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญ มีระบบการวางแผนงานและขั้นตอนการใช้เครื่องมือที่ชัดเจนผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทในการใช้เครื่องมือนี้ในการขับเคลื่อนสถานศึกษา โดยเฉพาะในด้านการบริหารสถานศึกษา ตลอดจนต้องมีความรู้และ

ความเข้าใจในทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำต้องมีความรู้ถึงเทคนิคในการนำความรู้ไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เพื่อนำองค์กรไปสู่จุดหมายอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับการสร้างนวัตกรรมโดยเริ่มจากตนเอง และส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้นให้ครูผู้สอนนำนวัตกรรมมาปรับใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียน(พรพิมล อินทรรักษา, 2564) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและมีความชำนาญในการประยุกต์ทั้งวิธีการคิดและวิธีการทำงาน โดยเปิดรับข้อมูลจากภายนอกให้มากเพื่อหาเหตุผลและวิธีการใหม่ๆ นำมาสร้างผลงานที่มีประสิทธิภาพ

บทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาในยุคดิจิทัล ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลลัพธ์การเรียนรู้ รวมถึงการส่งเสริมการใช้ทักษะดิจิทัลของครูและนักเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพด้วยดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสนับสนุนการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูและนักเรียน โดยการจัดให้มีการอบรม การใช้เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ หรือการประยุกต์ใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และการจัดการเปลี่ยนแปลงในองค์กรการศึกษา ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลต้องสามารถจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสร้างความเข้าใจและยอมรับในเทคโนโลยีใหม่ๆ การบริหารจัดการองค์กรทางการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคแห่งการเปลี่ยนถ่ายวิธีการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยศาสตร์ของการเรียนรู้ที่ก้าวข้ามการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการสร้างเสริมพลังทางวิชาการและเทคโนโลยีที่ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การใช้รูปแบบการบริหารด้วยดิจิทัลมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการบริหารจัดการด้วยแพลตฟอร์มต่างๆ ในการบริหารจัดการสถานศึกษาพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและเทคโนโลยีใหม่ รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การสื่อสารในยุคดิจิทัล

ดังนั้น แนวโน้มของภาวะผู้นำทางการศึกษายุคดิจิทัลที่ต้องมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนผ่านทางเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างความตระหนักและเห็นความสำคัญเพื่อใช้ในการบริหารและการนำองค์กรทางดิจิทัลโดยการขับเคลื่อนองค์กรทั้งระบบ ที่ก่อให้เกิดความฉลาดทางดิจิทัล ดังนั้นการเข้ามาของยุคดิจิทัลที่มีการเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย สะดวกและรวดเร็ว สามารถเชื่อมโยงสื่อสารกันของคนในองค์กรให้มีความคิดที่สร้างสรรค์ในการทำงาน แต่ยังขาดข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการรับรู้ความเป็นดิจิทัลของผู้บริหารที่จะนำมาเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อการพัฒนา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1, 2568) จากความสำคัญและปัญหา

ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและเปรียบเทียบการมีภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 เพื่อใช้ข้อมูลการวิจัยเป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่เป็นตัวแปรสำคัญทางการบริหารในยุคที่โลกไร้พรมแดนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำนวน 598 คน จาก 66 โรงเรียน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Mogan, 1970) สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำแนกตามตำแหน่ง เป็นผู้บริหารสถานศึกษา 53 คน และครูผู้สอน 181 คน รวมทั้งสิ้น 234 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Check - List) ได้แก่ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน จำนวน 3 ข้อ
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 เป็น

แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert's five rating scale) จำนวน 40 ข้อ

2.2 คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่า มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 จำนวน 36 ข้อ และ 0.67 จำนวน 4 ข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามทางสื่อดิจิทัลด้วย QR code และบันทึกข้อมูลในระบบได้รับข้อมูลแบบสอบถามครบ 234 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง วุฒิ การศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอกันทรวิเศษ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมาย โดยเทียบกับเกณฑ์ (Criteria)

4.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอกันทรวิเศษ จำแนกตาม ตำแหน่ง และวุฒิการศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที่ (t-test) แบบกลุ่มอิสระ

4.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอกันทรวิเศษ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน One-way ANOVA และการทดสอบรายคู่ Scheffe'

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(n = 234)	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 ครูผู้สอน	181	77.40
1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา	53	22.60
รวม	234	100.00

2. วุฒิการศึกษา		
2.1 ปริญญาตรี	178	76.10
2.2 สูงกว่าปริญญาตรี	56	23.90
รวม	234	100.00
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
3.1 ต่ำกว่า 5 ปี	72	30.80
3.2 ระหว่าง 5 - 10 ปี	90	38.40
3.3 มากกว่า 10 ปี	72	30.80
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 234 คน จำแนกตามตำแหน่ง ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูผู้สอน จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 77.40 และเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 76.10 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.90 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 38.40 รองลงมา คือมีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 และมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ โดยภาพรวม

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	3.92	0.30	มาก
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	3.92	0.27	มาก
3. ด้านการรู้ดิจิทัล	3.87	0.28	มาก
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	3.86	0.32	มาก
โดยภาพรวม	3.90	0.27	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสื่อสารดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) รองลงไปคือ ด้านการรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 3.87$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
อำเภอเพ็ญ จำแนกตามตำแหน่ง

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา	ตำแหน่ง				df	t	p
	ครูผู้สอน		ผู้บริหาร สถานศึกษา				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	3.80	0.17	4.36	0.22	70.74	-19.924	0.000
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ ดิจิทัล	3.81	0.16	4.32	0.17	232	-20.359	0.000
3. ด้านการรู้ดิจิทัล	3.75	0.17	4.28	0.17	232	-19.511	0.000
4. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมดิจิทัล	3.72	0.21	4.32	0.19	232	-18.828	0.000
โดยภาพรวม	3.77	0.13	4.32	0.15	76.762	-25.774	0.000

* $P < 0.01$

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
อำเภอเพ็ญ จำแนกตามระดับวุฒิการศึกษา

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา	วุฒิการศึกษา				df	t	p
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	3.83	0.23	4.17	0.35	70.247	-8.582	0.000
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	3.83	0.19	4.17	0.29	70.832	-9.758	0.000
3. ด้านการรู้ดิจิทัล	3.78	0.21	4.13	0.31	69.618	-9.652	0.000

4. ด้านการสร้าง วัฒนธรรมดิจิทัล	3.78	0.25	4.14	0.35	73.574	-8.573	0.000
โดยภาพรวม	3.81	0.19	4.16	0.31	68.693	-10.236	0.000

* $P < 0.01$

จากตารางที่ 4 พบว่า ครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
อำเภอเพ็ญ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

รายการ	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการสื่อสารดิจิทัล					
ระหว่างกลุ่ม	8.702	2	4.351	83.618	0.000
ภายในกลุ่ม	12.019	231	.052		
รวม	20.721	233			
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล					
ระหว่างกลุ่ม	7.933	2	3.966	103.840	0.000
ภายในกลุ่ม	8.823	231	.038		
รวม	16.756	233			
3. ด้านการรู้ดิจิทัล					
ระหว่างกลุ่ม	7.045	2	3.523	70.420	0.000
ภายในกลุ่ม	11.555	231	.050		
รวม	18.600	233			
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล					
ระหว่างกลุ่ม	9.901	2	4.951	81.555	0.000
ภายในกลุ่ม	14.023	231	.061		
รวม	23.924	233			
โดยภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	8.345	2	4.173	114.637	0.000
ภายในกลุ่ม	8.408	231	.036		
รวม	16.753	233			

* $P < 0.01$

จากตารางที่ 5 พบว่า ครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ โดยภาพรวมและรายด้านคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล และด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ด้านการสื่อสารดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ด้านการสื่อสารดิจิทัล	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	ระหว่าง 5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.77	3.82	4.21
ต่ำกว่า 5 ปี	3.77	-	0.049	0.443*
ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	3.82	-	-	0.393*
มากกว่า 10 ปี	4.21	-	-	-

จากตาราง 6 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ด้านการสื่อสารดิจิทัล พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มมากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มตั้งแต่ 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่กลุ่มต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 - 10 ปี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	ระหว่าง 5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.77	3.83	4.20
ต่ำกว่า 5 ปี	3.77	-	-0.05806	-0.42778*
ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	3.83	-	-	-0.36972*
มากกว่า 10 ปี	4.20	-	-	-

จากตาราง 7 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน

ทำงาน มากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มตั้งแต่ 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่ม ตั้งแต่ 5 - 10 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ด้านการรู้ดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ด้านการรู้ดิจิทัล				
	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	ระหว่าง 5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.74	3.76	4.13
ต่ำกว่า 5 ปี	3.74	-	-0.02722	-0.39028*
ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	3.76	-	-	-0.36306*
มากกว่า 10 ปี	4.13	-	-	-

จากตาราง 8 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ด้านการรู้ดิจิทัล พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 - 10 ปีมีระดับการรู้ดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล				
	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	ระหว่าง 5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
		3.69	3.75	4.17
ต่ำกว่า 5 ปี	3.69	-	-0.06139	-0.47639*
ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	3.75	-	-	-0.41500*
มากกว่า 10 ปี	4.17	-	-	-

จากตาราง 9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ใน

การทำงาน มากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยต่ำกว่า 5 ปี และ ตั้งแต่ 5 - 10 ปี ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 โดยภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

โดยภาพรวม		ต่ำกว่า 5 ปี	ระหว่าง 5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
	$\bar{X}$	3.69	3.75	4.17
ต่ำกว่า 5 ปี	3.69	-	-0.04931	-0.43417*
ตั้งแต่ 5 - 10 ปี	3.75	-	-	-0.38486*
มากกว่า 10 ปี	4.17	-	-	-

จากตาราง 10 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 โดยภาพรวม พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มมากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยรวมสูงกว่ากลุ่มต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มตั้งแต่ 5 - 10 ปี อย่างชัดเจน ในขณะที่ผู้ที่มีประสบการณ์กลุ่มต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 - 10 ปี มีระดับสมรรถนะดิจิทัลในภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการสื่อสารดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปลูกฝังจริยธรรมทางดิจิทัลสู่การปฏิบัติสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีการสร้างแรงบันดาลใจและจูงใจให้บุคลากรเกิดความคุ้นเคยและใช้ดิจิทัลในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการสถานศึกษาที่สามารถสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจในการทำงานร่วมกันได้ด้วยสื่อดิจิทัลที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยุคดิจิทัล ด้วยการบูรณาการแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องกับกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการ

สร้างนวัตกรรมการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และมีความรับผิดชอบต่อผลของการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ได้วิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Chandrasekar (2021) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพร้อมในการเป็นผู้นำดิจิทัล : บทเรียนในการศึกษาในสิงคโปร์ ผลการวิจัยพบว่า ดิจิทัลคือการแนะนำเทคโนโลยีใหม่เพื่อปรับปรุงการบริการของลูกค้าหรือพนักงาน การเปลี่ยนแปลงทางด้านดิจิทัลเป็นเรื่องจำเป็น ในการทำกลยุทธ์ กระบวนการ ผลิตภัณฑ์ และแพลตฟอร์ม และนำไปสู่เปลี่ยนวิธีการทำงานของคน ผู้นำดิจิทัลคือการเปลี่ยนแปลงของคนและความพยายามของทีม ที่มีอุปกรณ์ครบครันเพื่อเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล การจัดทีมการมีส่วนร่วมทุกระดับ

นอกจากนี้ในด้านการรู้ดิจิทัล ที่มีผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีองค์ความรู้ ความเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถกำหนดกลยุทธ์ กำหนดโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT ของสถานศึกษาได้ชัดเจน สามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลด้วยศาสตร์และศิลป์ทางการบริหาร สร้างสรรค์ข้อมูลด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพเกิดความคุ้มค่า และมีกระบวนการประเมินการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการพัฒนาองค์กรสู่ความยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ ฌีรดา เวชญาณลักษณะ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของบุคลากรในสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ Abbu, Kwiatkowski, Mugge & Gudergan (2020) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัล-คุณลักษณะและสมรรถนะดิจิทัลที่สร้างความแตกต่างให้กับองค์กร ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาดิจิทัลในองค์กร สามารถประเมินพฤติกรรมด้านดิจิทัลของผู้นำองค์กรที่ให้ข้อมูลเชิงลึก ในการดำเนินการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล และ Eberl & Drews (2021) ได้วิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีในการทำงานร่วมกับเครือข่าย การพัฒนาโครงสร้างขององค์กรโดยเน้นเทคโนโลยีดิจิทัล การกำกับติดตามด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การส่งเสริมพัฒนาและสร้างเทคโนโลยีดิจิทัลแก่บุคลากร ตลอดจนการเป็นพี่เลี้ยงและให้คำปรึกษาแก่บุคลากร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัล

ส่วนด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดแต่อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหาร เห็นด้วยกับการที่ผู้บริหารมีรูปแบบการทำงาน มีการสร้างวัฒนธรรมการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นเอกลักษณ์ สร้างและส่งเสริมแนวทางการทำงานด้วย เทคโนโลยีดิจิทัล มีความห่วงใย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมองค์กรทางสังคมด้วยระบบดิจิทัลของสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน สร้างความตระหนัก

ของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เน้นให้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้อย่างสร้างสรรค์ มีการบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสุชนา โกมลวานิช (2563) ได้ศึกษาพบว่า การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ดิจิทัลเป็นองค์ประกอบสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งเสริมการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การแบ่งปันข้อมูล และการสร้างสื่อด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ American Institute for Research [AIR] (2019) ที่ได้กำหนดมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษาแห่งชาติสำหรับผู้บริหาร (National Educational Technology Standard for Administrators: NET-A) ด้านสังคมดิจิทัล ซึ่งมีขอบข่ายครอบคลุมถึงการจัดหาเครื่องมือทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม ซึ่งผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงและตรงกับความต้องการ การเป็นต้นแบบและสนับสนุนในการใช้ ข้อมูลสารสนเทศที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรม การสนับสนุนเพื่อเป็น แบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม การเป็นตัวอย่งการใช้การสื่อสาร ร่วมสมัยเพื่อพัฒนาความเข้าใจและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ วัฒนธรรมร่วมกันและมีส่วนร่วมบนเวทีโลก

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 ซึ่งทิศทางสอดคล้องกับจุราภรณ์ ลักษณะดี (2565) ที่พบว่า ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับณัฐธินา พรพทุมชัยกิจ (2564) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับ จุราภรณ์ ลักษณะดี (2565) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มี

ความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 ซึ่งเป็นผลมาจากการส่งสมประสบการณ์ รวมทั้งการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพครูจึงส่งผลให้ควมมีภาวะผู้นำของผู้บริหารมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สมพร ทรงจอหอ (2563) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระดับความเห็นภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประสบการณ์พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่าภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอฟะนุ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงจากสูงสุดไปหาต่ำสุดตามลำดับคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล และด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอฟะนุ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่โดยภาพรวม พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มมากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยรวมสูงกว่ากลุ่มต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มตั้งแต่ 5 - 10 ปี อย่างชัดเจน ในขณะที่ผู้ที่มีประสบการณ์กลุ่มต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 - 10 ปี มีระดับสมรรถนะดิจิทัลในภาพรวมที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัล จากการวิจัยพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้บริหารจึงควรมีการเรียนรู้ในความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ที่สามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปลูกฝังจริยธรรมทางดิจิทัลสู่การปฏิบัติสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย

1.2 การสื่อสารดิจิทัล ที่มีผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้การสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจในการทำงานร่วมกันได้ด้วยสื่อดิจิทัล การบูรณาการแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องกับกลุ่มเป้าหมายของสังคมในยุคดิจิทัล มีการสร้างแรงบันดาลใจและจูงใจให้บุคลากรเกิดความคุ้นเคย และมีความรับผิดชอบต่อผลของการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้ทันต่อเหตุการณ์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับ รูปแบบภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ เพื่อการปรับตัวของผู้บริหารสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในการบริหารจัดการศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศ เพื่อการพัฒนาและบริหารจัดการสถานศึกษาให้เกิดความสำเร็จอย่างมีคุณภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. เรียกใช้เมื่อ 8 ธันวาคม 2568 จาก <https://ops.moe.go.th/policy-and-focus-moe-fiscal-year-2024/>
- ณัฐธินา พรพทุมชัยกิจ. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 15(2), 50-64.
- ณิรดา เวชญาณลักษณ์. (2560). ภาวะผู้นำทางการบริหาร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และคณะ. (2560). คิดผลิตภาพ : สอนและสร้างได้อย่างไร. วิทยาลัยครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พรพิมล อินทรรักษา. (2564). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- รุจาภรณ์ ลักษณะดี. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกริก.
- สมพร ทรงจอหอ. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 7 วิทยาลัยนครราชสีมา. จังหวัดนครราชสีมา.
- สุชนา โกมลวนิช. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1. (2568). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568.

- สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการพุทธศาสนาชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580). สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- Abbu, H., Kwiatkowski, A., Mugge, P., & Gudergan, S. (2020). Digital Leadership Character and competency differentiates digitally mature organizations. 2020 IEEE International Conference on Engineering, Technology and Innovation (ICE/ITMC), 1–9. doi.org.
- American Institute for Research. (2019). Title of the report [e.g., Social and emotional learning coaching toolkit]. www.air.org.
- Chandrasekar, A., & Mallis, E. (2021). Digital Leadership Readiness: Lessons from Singapore [White paper]. Greensboro, NC: Center for Creative Leadership.
- Eberl, Julia & Drews, Paul (2021). Digital Leadership-Mountain A Literature Review conference. 16th International Conference on Wirtschaftsinformatik : Duisburg & Essen, Germany.
- Kapure, Dhvani. (2021). Impotance of Digital Leadership in the Era of Digitalization Retrieved form short.at2fyCR6.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30, 607-610.